

Jože Mencinger o bolonjskem procesu

Škoda je mnogokrat večja od koristi

/

Izredni in donosni

Zakaj imamo izredni študij?

/

Znanje za boljši svet

Kako je projekt TED postal
globalna platforma za brezplačno
razširjanje znanja?

/

Študentski domovi

Izbor oblikovno najizvirnejših
študentskih domov
in naselij

Izstopi iz množice

Vpiši se na Akademijo za vizualne umetnosti **AVA** in razvij svoj umetniški potencial

Informativna dneva:

2. & 3. september, 11h – 15h, Jakopičeva galerija

www.ava.si

Akademija za vizualne umetnosti AVA vabi k vpisu

Do **30. septembra** se lahko vpišete v tri študijske smeri, in sicer:

- **Temeljni študij umetnosti in oblikovanja,**
- specializirano smer **Likovna umetnost** in
- specializirano smer **Konceptualizacija prostora.**

AVA deluje kot neprofitni zavod za izobraževanje in umetniško ustvarjanje, ki se ponaša z odličnimi predavatelji ter sodobnimi pristopi poučevanja.

AVA spodbuja študente, da se razvijejo v samostojne ustvarjalce ter se čim prej vključijo v umetniško prakso in delovno okolje. Njene prednosti pa ležijo v interdisciplinarnem delu, osebnem pristopu, podpiranju individualnosti in kreativnosti ter v odličnem timu mednarodno uspešnih umetnikov oziroma predavateljev.

Dodatno nudi svojim študentom **visok standard šolanja**, kar se izraža v intenzivnem in interaktivnem študiju ter nizkem razmerju med študenti in predavatelji (1 predavatelj na 10 študentov). AVA jim omogoča tudi **celodnevno vodeno ateljejsko delo z vso infrastrukturo**, da lahko nemoteno ustvarjajo. S svojimi deli pa se širši javnosti vsako leto predstavijo na Pregledni razstavi.

V Akademijo za vizualne umetnosti se lahko vpišete **od 1. do 30. septembra** ob predložitvi portfolia. Več informacij o smereh in vpisu pa lahko najdete na spletni strani www.ava.si, e-naslovu info@ava.si ali telefonskih številkah 01 425 50 06 in 031 270 204.

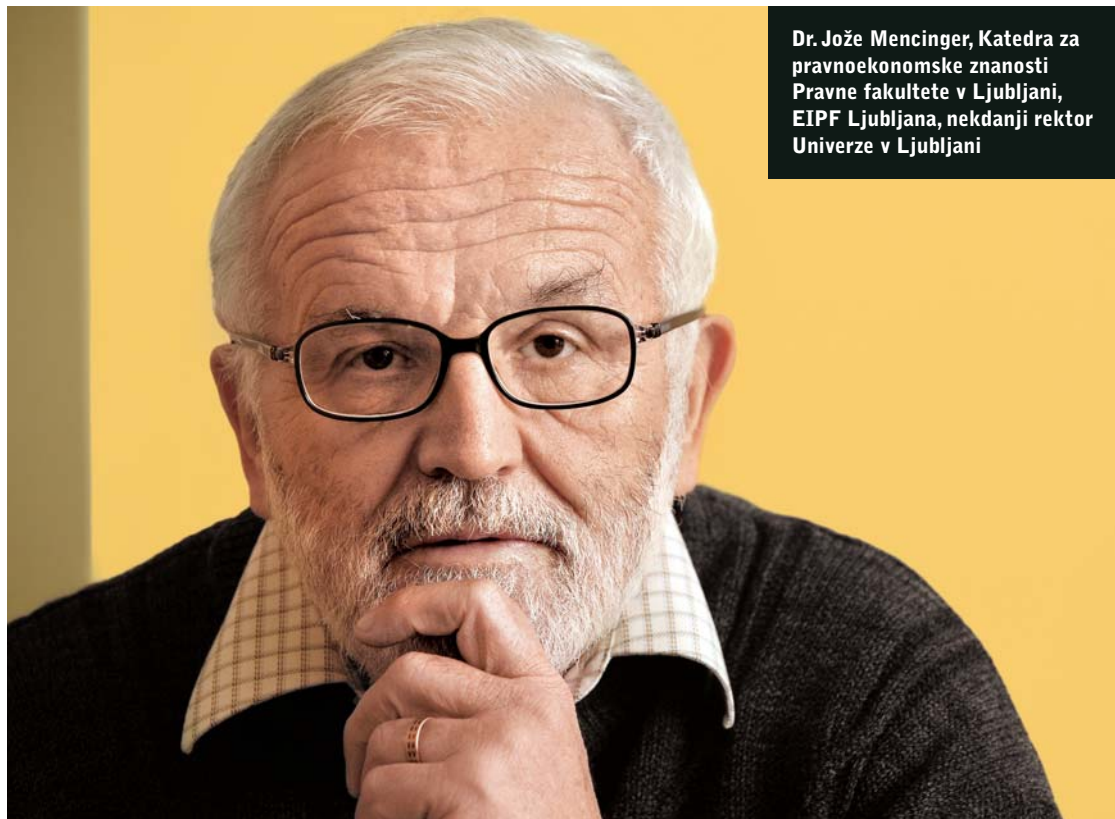
ŠE VEDNO BOLOGNA

Dr. Jože Mencinger, foto Miha Fras

Trditi, da bolonjski proces ni prinesel nič dobrega, je narobe, a najbrž se zdaj tudi nekdanj tiha večina že strinja, da je škoda mnogokrat večja od koristi

Svojih pogledov na bolonjsko reformo tudi po desetih letih nisem spremenil. Še zmeraj postavljam enako vprašanje. Bo univerza, pa ne le ljubljanska, preživela bolonjski proces in ostala univerza? Se bo mogoče vrniti k načelom »Magne Carte Universitatis«, ki so jih septembra 1988 podpisali rektorji evropskih univerz, zbrani na praznovanju devetstoltnice Univerze v Bologni. Po njih naj bi bile univerze varuhi evropske humanistične tradicije, odgovorne za kulturni, znanstveni in tehnološki razvoj, kar morejo opraviti le, če so avtonomne in če sta raziskovanje in učenje neločljivi ter neodvisni od politične in gospodarske moči.

Enajst let pozneje so ministri iz 29 evropskih držav spet v Bologni podpisali Bolonjsko deklaracijo. Njeni cilji so bili ustvariti Evropski visokošolski prostor, povečati zaposljivost in mobilnost državljanov ter mednarodno konkurenčnost evropskega visokega šolstva. V njej se odraža prepričanje, da je vse mogoče rešiti s trgom, da bi morale biti univerze organizirane kot gospodarske družbe, da bi morale kot gospodarske družbe tekmovati, svojo ponudbo neprestano prilagajati povpraševanju in proizvajati nekaj, čemur pravijo »človeški kapital«. Po njej je univerza nekakšna tovarna, v katero študentje prihajajo kot kosi reprodukcijskega materiala, iz nje pa naj bi, ko smo jim dodali »dodano vrednost«, odhajali kosi dokončanih produktov. To naj bi dosegli z uvedbo dvostopenjskega študija, kreditnega sistema ECTS, evropskim nadzorom zagotavljanja kakovosti in odpravo ovir za svobodno gibanje študentov, učiteljev, raziskovalcev in administrativnih delavcev. Trditi, da bolonjski proces ni prinesel nič dobrega, je narobe, a najbrž se zdaj tudi nekdanj tiha večina že strinja,

Dr. Jože Mencinger, Katedra za pravnoekonomske znanosti Pravne fakultete v Ljubljani, EIPF Ljubljana, nekdanji rektor Univerze v Ljubljani

da je škoda mnogokrat večja od koristi.

Se je bolonjska reforma v nekakšno birokratsko moro spridila le pri nas? Ali le mi seštevamo in odštevamo nesmiselne merske enote ECTS, drobimo predmete in ugotavljamo, kako z raznovrstnimi vsotami ECTS ostati pri starem, preiti s starega na novo ali od študija biologije na prvi stopnji do doktorata iz prava. Se le mi ukvarjamo s stotinami nesmiselnih postopkov, kot je akreditacija, ki spominja na standarde ISO, ali samoevalvacija, ki spominja na nekdanjo kitajsko samokritiko? Najbrž ne. Se je študij skrajšal in izboljšal?

Nič od tega. A vse to je bilo mogoče pričakovati. Nikoli namreč nismo dobili odgovorov na povsem enostavna vprašanja, kot so: Kje naj bodo temeljni predmeti? Na začetku ali na koncu? Ali naj bo program tistih študentov, ki naj bi študij nadaljevali na drugi stopnji, enak programom tistih, ki naj bi ga končali po prvi? Je temeljni študij posamezne vede na prvi stopnji lahko kar preskočiti in se z nekakšnimi plačljivimi pripravljalnimi tečajji vpisati na drugo in tretjo stopnjo povsem druge vede?

Zdaj ponavljati stara vprašanja se zdi nesmiselno, kriviti politiko za to, kar

imamo, prav tako. Krivi smo sami oziroma naša ponigliavost. V času uveljavljanja reforme sem bil kot rektor na kar nekaj konferencah o bolonjski reformi priča te ponigliavosti; mnogi rektorji so, ko smo zvečer sedeli ob mizi, ogorčeni postavljali vprašanja, ki sem jih omenil zgoraj, naslednje jutro pa so na govorniškem odru vzneseno ponavljali krilatice s prejšnjih srečanj in zmeraj nove krilatice, ki so jih izumili organizatorji vsakokratne nove konference. Kakorkoli, zdajšnje vprašanje je, kako se s čim manj škode vrniti k načelom Magne Carte Universitatis oziroma tja, kjer smo že bili. V najboljšem primeru se bo vsa stvar končala z novo reformo, morda istih reformatorjev, ki bodo spet vedeli, da je nekaj treba reformirati, ne pa, zakaj je to treba narediti. Spet jim bodo vsi ploskali, le malokdo pa bo povedal, da je nova reforma le protireforma. ☉

ŠE ZMERAJ POSTAVLJAM ENAKO VPRAŠANJE. BO UNIVERZA, PA NE LE LJUBLJANSKA, PREŽIVELA BOLONJSKI PROCES IN OSTALA UNIVERZA?

IZREDNI IN DONOSNI

Vanja Pirc, foto Borut Peterlin

Zakaj imamo izredni študij, zakaj se je tako razširil in ali ni skrajni čas, da ga temeljito reformiramo?

Šestindvajsetletna TJAŠA te dni končuje drugi letnik izrednega študija fotografije na ljubljanski Visoki šoli za storitve. Najprej je bila vpisana na redni študij slovenščine na Filozofski fakulteti v Ljubljani, a nekje na sredini študijske poti je spoznala, da se ni odločila prav. Potem je nekaj časa delala in medtem dobila tudi priložnost za redno zaposlitev. Kakšno leto pozneje je opazila razpis za prvi visokošolski študij fotografije pri nas, in ker se je takrat v prostem času že resno ukvarjala s fotografijo, je izpolnila prijavnico.

Zaposlitvi se ni odpovedala in tako je med dvema možnima oblikama študija fotografije, rednim in izrednim, izbrala slednjo. Kakšna je razlika med rednim in izrednim študijem? Prva je v šolnini. Redni študij je praviloma brezplačen, vsaj na državnih univerzah ter v javnih in koncesioniranih samostojnih visokošolskih zavodih, izredni študenti pa morajo za izobraževanje plačati šolnino. Ta znaša približno od 1000 do 4500 evrov za letnik, ponekod pa celo okoli 10.000 evrov. Kdo določa višino šolnine in kako?

Na Univerzi na Primorskem pravijo, da višino šolnine pri njih predlagajo posamezne fakultete, ki upoštevajo neposredne stroške dela in materiala ter posredne stroške, potrdi pa jo upravni odbor univerze. Druga ključna razlika med rednim in izrednim študijem je v razporedu predavanj. Redni študenti imajo predavanja razporejena skozi ves dan in vse delovne dni, izredni pa imajo navadno precej manj predavanj, ta so skoncentrirana ob popoldnevih in koncih tedna, vaj in seminarjev pa pogosto sploh nimajo.

Tjaša je ena od 19.806 izrednih študentov, ki so bili v študijskem letu 2010/11 vpisani v slovenske visokošolske zavode in jih je bilo 21,6 odstotka. Na leto plačuje 3500 evrov šolnine, predavanja in vaje ima popoldne. Urnik dobi vnaprej, zato študij sproti usklajuje s službo, čeprav to zaradi razgibanega delovnika ni preprosto. A ker končno študira tisto, kar jo veseli, pravi, da to odtehta vse drugo. »Morda sem zadovoljna tudi zato, ker je pri nas sodelovanje s profesorji (mentorji) ključnega pomena. Poleg predavanj imamo

ogromno vaj, na katerih s profesorji izredno dobro sodelujemo. Pogosto si sicer želim, da bi imeli kakšno uro predavanj več, a ker imamo veliko vaj, je to po navadi neizvedljivo,« pravi Tjaša.

SLOVENSKA POSEBNOST

Izredni študij je bil sprva zasnovan kot študij za tiste, ki so zaposleni in zato ne morejo obiskovati rednih predavanj in vaj. Njihova »izredna« predavanja so bila organizirana v terminih, v katerih so lahko usklajevali delo in študij. Potem se je začelo sredi devetdesetih let število vpisnih mest za izredne študente naglo povečevati. Leta 1997 je samo na dodiplomskih študijskih smereh študiralo 14.380 dodiplomskih študentov, leta 2004 pa jih je bilo že 25.671. Na nekaterih fakultetah je obseg izrednega študija celo presegal obseg rednega študija. To je bila najočitnejša smer, kjer je mogoče študirati družbene, poslovne, upravne in pravne vede in kjer je bilo izrednih študentov še pred nekaj leti kar dve tretjini, danes pa jih je približno polovica.

Takšen razcvet izrednega študija je imel kar nekaj posledic, ključna pa je bila ta, da se je začel zmanjševati delež izrednih študentov, ki so študirali ob delu. Vse bolj so jih izpodrivali »mlajši« študenti, ki so se na izredni študij množično vpisovali, ker zaradi slabšega uspeha v srednji šoli in na maturi niso bili sprejeti na redni študij. S tem je izredni študij vsaj na dodiplomski stopnji povsem spremenil svoje poslanstvo, po mnenju mnogih se je tudi izrodil, vsekakor pa je postal slovenska posebnost. Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo zadnje podatke v zvezi z zaposlenostjo izrednih študentov hrani za študijsko leto 2007/08; takrat jih je imela zaposlitev približno polovica.

Največ zaslug za preoblikovanje in množičnost izrednega študija imajo kar sami visokošolski zavodi, sploh javne univerze, ki izobražujejo daleč največ študentov, rednih in izrednih. Te so, kot kaže, ugotovile, da lahko z vse številnejšimi izrednimi študenti in predvsem z njihovimi šolninami sebi in svojim profesorjem omogočijo dodatni vir zasluzka, pa tudi višji standard. Hkrati univerze že leta opozarjajo, da jim država, ki je njihova ustanoviteljica, namenja premalo sredstev za kakovostno izvajanje študija, zato so se bile pač primorane znajti po svoje. Da to ni zgolj izgovor, pričajo podatki, da mnoge fakultete s šolninami izrednih študentov dejansko financirajo tudi del svoje primarne dejavnosti, torej izvajanje rednega študija. Vse skupaj je sprožilo vrsto razprav, od tega, ali je izredni študij na javnih fakultetah del javne službe ali tržna dejavnost,

do tega, ali ima država v visokošolskih zavodih, ki delujejo v javnem interesu, pravico omejevati vpis na izredni študij ali pač ne.

In kakšni so motivi izrednih študentov? Nekateri se za izredni študij odločijo, ker hkrati delajo, drugi niso bili sprejeti na redni študij, tretji se želijo vpisati na točno določeni študij. Najdejo pa se tudi takšni, ki mislijo, da je to najlažja pot do višje izobrazbe. Ne glede na to naj bi imeli izredni študenti enake pravice in dolžnosti kot redni, tudi njihove diplome so formalno enakovredne. Marsikateri med izrednimi študenti se kljub temu sprašuje, ali izredni študij res prinaša enake kompetence, kot bi jih dosegli, če bi študirali redno. DIJANA, ki je izredno študirala na Višji strokovni šoli za gostinstvo in turizem Bled, jeseni pa bo začela izredno študirati še grafiko na ljubljanski Naravoslovnotehniški fakulteti, ima za zdaj denimo pozitivne izkušnje: »Predavanja so bila res skrčena na minimum in veliko smo morali predelati sami, a če si motiviran, zmoreš. Morda me je nekoliko motilo le, da so nas precej ozko usmerjali v posamezne teme in smo zato morebiti dobili manj širine kot redni študenti.« Neki drug izredni študent, ki svojega imena ni želel javno razkriti, pa je od študija na Fakulteti za organizacijske vede, za katerega na leto odšteje okoli 1300 evrov, pričakoval bistveno več: »Večina predavanj je bila krajša od tistih, predvidenih po programu, predavanja pa so bila večinoma pregled tistega, kar je treba poznati za izpit, in pregled literature s kratkimi opisi posameznih tem, ki so se nanašale na predmet.« Po njegovem opažanju se profesorjem popoldne pogosto niti ni dalo predavati, izrednim študentom pa so večkrat izrecno povedali, da lahko gradivo sami predelajo v dopoldanskem času. »Več kot 70 odstotkov študentov iz skupine je imelo sicer redno zaposlitev, a ta opozorila so profesorji navadno kar preslišali.«

KDAJ REFORMA?

Že vse odkar je izredni študij postal množičnejši, se v slovenskem visokošolskem prostoru vrstijo pozivi, da bi ga morali temeljito reformirati, najverjetneje tako, da bi izredni študij vrnil tistim, ki študirajo ob delu. Profesor za ljubljanske Fakultete za kemijo in kemijsko tehnologijo DR. IVAN LEBAN pa je zago-

KOLIKO JE IZREDNIH ŠTUDENTOV?

PO VPISNEM BUMU, KI SE JE ZAČEL SREDI DEVETDESETIH LET, JE ZAČELO ŠTEVILO IZREDNIH ŠTUDENTOV PO LETU 2005 NAGLO UPADATI

Leto	Število vseh študentov	Število izrednih študentov (in delež v odstotkih)
2004	99.607	32.302 (32,43)
2005	100.548	32.653 (32,48)
2006	100.113	30.327 (30,20)
2007	99.021	28.532 (28,81)
2008	98.128	26.934 (27,48)
2009	98.279	25.309 (25,75)
2010	91.539	19.806 (21,64)

Vir: Statistični urad Republike Slovenije

varjal še radikalnejši ukrep - popolno odpravo izrednega študija. Leban je še vedno prepričan, da je plačljiv izredni študij vsaj na javnih (državnih) univerzah nedopusten, saj bi moralo biti izobraževanje javna dobrina, pri takšni obliki študija pa so študenti finančno izkoriščeni. Rešitev vidi v preoblikovanju izrednega študija v vseživljenjsko izobraževanje za zaposlene, ki ga predvideva tudi bolonjska reforma, a se o njem za zdaj še ni veliko govorilo. »Seveda bi morali delodajalci hkrati svojim delavcem omogočiti dodatno izobraževanje, jim ga tudi sofinancirati in jim omogočiti študijski dopust, kar pa je verjetno v našem turbokapitalizmu - utopija,« ugotavlja Leban.

O tem, da bi veljajo premisliti o odpravi sedanjega izrednega študija, je že kmalu po nastopu mandata konec leta 2008 previdno spregovoril donedavni visokošolski minister GREGOR GOLOBIČ. Takrat je dejal, da bi bilo treba sedanji izredni študij postopoma odpraviti, ker je vsaj od javnih visokošolskih ustanov nepošteno, da svoje finančne težave rešujejo na plečih študentov. Izjava je naletela na buren odziv. Mnogi javni visokošolski zavodi so se sicer strinjali, da je sedanji izredni študij anomalija, a hkrati opozarjali, da bi jim morala država v tem primeru zagotoviti precejšnja sredstva, ki bi nadomestila izpad šolnin. Visokošolsko ministrstvo je Golobičeve besede pozneje deloma vključilo v Resolucijo o nacionalnem programu visokega šolstva 2011-2020, v kateri so med drugim predvideli pravičnejše izvajanje študijskih programov. V tem delu resolucije so še zapisali, da bo visokošolska politika

težila k temu, da sedanji izredni študij ne bi bil več mogoč in da bi ga v kontekstu vseživljenjskega izobraževanja spremenili v prilagojeno obliko (rednega) študijskega programa, ki bi se izvajal v manjšem obsegu in bi namesto 45 bolonjskih kreditnih točk (ECTS) na leto prinesel le 30 točk. Kot so dodali, bi bil tudi strošek takega študija nižji. Glede na to, kako okorel je slovenski visokošolski sistem in da je v Slovenijo medtem z vso silo pljusnil val ekonomske in finančne krize, zaradi česar država zateguje pas na vseh področjih, je sicer vprašanje, kdaj se bo izredni študij dejansko znašel na reformnem meniju. Vprašanje je tudi, ali bodo reforme sledile smernicam iz resolucije ali pa bo kateri od naslednjih področnih ministrov spet zasnoval novo, svojo vizijo visokošolskega razvoja.

Medtem izredni študij iz leta v leto po malem reformirajo kar sami študenti. Čeprav se je sprva zdelo, da gredo lahko vpisne številke le še navzgor, je vpis v izredne študijske programe zadnjih nekaj let korenito upadel. To je deloma posledica manj številnih generacij študentov, deloma pa tudi državne intervencije, ki je zmanjšala število vpisnih mest za izredne študente, in prebega študentov, ki so bili kandidati za izredni študij na javnih fakultetah, v redne študijske programe novonastalih zasebnih šol. Lani je bilo povpraševanje po izrednem študiju za kar 31,3 odstotka manjše od ponudbe. Med javnimi visokošolskimi zavodi so največji upad zaznali na Univerzi v Novi Gorici, kjer je praznih ostalo kar 72,2 odstotka mest za izredne študente. ©

VISOKOŠOLSKA RESOLUCIJA PREDVIDEVA, DA BI SEDANJI IZREDNI ŠTUDIJI SPREMENILI V PRILAGOJENO OBLIKO (REDNEGA) ŠTUDIJSKEGA PROGRAMA, KI BI SE IZVAJAL V MANJŠEM OBSEGU.

ZNANJE ZA BOLJŠI SVET

Vanja Pirc

Kako je projekt TED postal globalna platforma za brezplačno razširjanje znanja

Jeseni 2005 so v Parizu izbruhnili nemiri. Razdejane ulice, spopadi med protestniki in policisti ter goreči avtomobili so, podobno kot nedavno v Londonu, za nekaj časa postali del vsakdanjika. Francoski fotograf in ulični umetnik JR je v vseh teh prizorih kljub vsemu videl več, kot so iz dneva v dan prikazovali psonetki televizijskih kamer. V izgre-dnikih je prepoznal predvsem mlade ljudi, večinoma potomce priseljencev, katerih prihodnost je bila tudi zaradi slabe izobrazbe in brezposelnosti negotova ali celo brezupna. JR se je zato odpravil v velike blokavske soseske v pariških predmestjih in s temi mladimi navezal stik. Potem jih je fotografiral. Njihove resne, šaljive in grimasaste črno-bele fotografije, natisnjene na ogromne plakate, je na lastno pest polepil po vsem mestu in javnost opozoril, da bi zgodbe te generacije morala slišati.

JR je pozneje po vsem svetu fotografiral še veliko ljudi, katerih zgodbe so spregledane. Naredil je serijo portretov žensk in s tem opozarjal na diskriminacijo, skupaj je fotografiral Izraelce in Palestince, odpravil se je tudi v eno od favel brazilske prestolnice. Fotografije portretirancev je vedno polepil po njihovi soseski in tudi no oddaljenih kraih. in kamor-

koli je širil svoj projekt, s katerim je dokazoval, da lahko umetnost ljudi povezuje, ga je lokalno prebivalstvo sprejelo z odprtimi rokami. Vsakič, ko se je vrnil, so ga ljudje prosili za še več fotografij.

JR-ja so lani povabili, naj svoje delo predstavi na konferenci projekta TED, ki nosi ime po začetnicah angleških besed *technology, entertainment in design* (tehnologija, zabava in oblikovanje), njegovo temeljno sporočilo pa je, da so nekatere zamisli tako dobre, da jih je preprosto treba predstaviti drugim. Na TED-ovih dogodkih dobre zamisli predstavljajo bolj ali manj znani strokovnjaki in navdušenci z različnih področij znanosti in kulture, ki morajo svoje misli zapakirati v največ 18 minut dolga predavanja. Tudi JR-ju je pripadlo 18 minut in v tem času je predstavil svoje fotografije in videoposnetke, povedano pa sklenil s besedami, da je mogoče s sodelovanjem pri globalnem umetniškem projektu spremenili svet na bolje, in to od znotraj navzven.

Kot kaže, se je njegova pripoved dotaknila mnogih, saj je bila med množico predavanj izbrana za najboljšo TED-ovo predavanje leta 2011. Leto pred njim je nagrada pripadla britanskemu zvezdniškemu kuharju JAMIEJU OLIVERIU. ki je privedoval,

kako bi lahko z nekaj preprostimi ukrepi znatno izboljšali kakovost prehrane v šolskih jedilnicah. Tako kot Oliver je tudi JR prejel denarno nagrado v višini 100.000 dolarjev, ki jih bo lahko vložil v nadaljnje razvijanje svoje zamisli.

INTERNETNI BUM

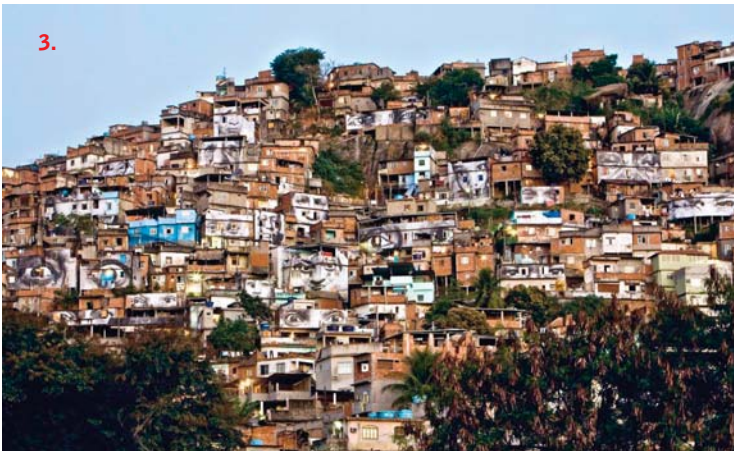
TED je začel takšne nagrade podeljevati leta 2005 in ravno takrat se mu je, deloma zaradi nove strategije, deloma pa tudi po spletu okoliščin, uspelo preleviti v globalno platformo za razširjanje znanja. TED-ovi snovalci so si sicer že od začetka želeli, da bi na enem mestu združili čim večji intelektualni in ustvarjalni potencial, a ko so leta 1984 v kalifornijskem Montereyu pripravili prvo konferenco, je bila ta v resnici enkrat in precej eliten dogodek, na katerem je lahko govorcem prisluhnilo le nekaj tisoč poslušalcev. Leta 1990 so konference postale vsakoletni dogodki in tiste, ki jih vsako pomlad pripravijo v kalifornijskih Long Beachu in Palm Springsu (TED Conference) ter vsako poletje v škotskem Edinburgu (TEDGlobal), še danes veljajo za TED-ove ključne dogodke. Ne le zaradi tega, kar tam povedo premišljeno izbrani govorniki, temveč tudi zato, ker so prihodki od vstopnin za te dogodke dolet sponzorskih sredstev vir

TED-ovega financiranja. Za vstopnico na teh dogodkih je treba odšteti najmanj 6000 dolarjev, če postanete *patron* TED-ove konference, pa celo najmanj 125.000 dolarjev.

A za TED-ovo globalno prepoznavnost kljub vsemu niso poskrbele konference, temveč predvsem splet. TED od leta 2001 vodi Britanec CHRIS ANDERSON, ki izhaja iz medijske industrije, in morda je znal prav zato predvideti, da bi v poplavi spletnih vsebin, ki so pogosto izjemno slabe kakovosti, TED lahko pritegnil vse tiste uporabnike medmrežja, ki ne iščejo le tračev o zasebnem življenju slavnih in največjih bizarnostih, temveč tudi resnejše, kakovostnejše vsebine. TED je zato v videoknjžnici na svoji spletni strani (www.ted.com) pod blagovno znamko TED-Talks objavil videoposnetke najboljših predavanj - ti so, drugače od konferenc, brezplačni, kar pomeni, da so dostopni vsakomur. V zbirki je zdaj že več kot 900 predavanj, vsak teden jim dodajajo nova, številna med njimi pa si je mogoče ogledati tudi drugod, denimo na videoportalu YouTube.

Čeprav so bili nekateri črnogledi, češ da bo TED s tem poceni razprodal svoj intelektualni kapital, se je zgodilo ravno nasprotno. Videoknjžnica je doživela obisk nesluhtenih razsežnosti in nekatera predavanja so dolej imela že več milijonov ogledov. Večino predavateljev, njihove zamisli in odkritja so dotlej pogosto poznali le njihovi kolegi, učenci in dobro poučeni laiki ter seveda tisti, ki so se udeležili konferenc, zdaj pa so nenedoma postali vsesplošno prepoznavni, še zlasti po tem, ko je TED razvil

TED-OVI GOVORCI VEČINOMA NE IZREKAJO NEARGUMENTIRANIH KRITIK, TEMVEČ BOLJ OPOZARJAJO NA TO, KAJ VSE ŠE OBSTAJA, ZAKAJ JE TO LAHKO POZITIVNO IN ZAKAJ SE NOVIH ODKRITIJ NE BI SMELI BATI.

1. 2. 3. Najboljše TED-ovo predavanje leta 2011- Francoski fotograf in ulični umetnik JR: JR je po vsem svetu fotografiral veliko ljudi, katerih zgodbe so spregledane. Naredil je serijo portretov žensk in s tem opozarjal na diskriminacijo, skupaj je fotografiral Izraelce in Palestince, odpravil se je tudi v eno od favel brazilске prestolnice. Fotografije portretirancev je vedno polepil po njihovi soseski. Lokalno prebivalstvo ga je sprejelo z odprtimi rokami.

4. Leta 2010 je nagrada pripadla britanskemu zvezdniškemu kuharju Jamieju Oliverju, ki je pripovedoval, kako bi lahko z nekaj preprostimi ukrepi znatno izboljšali kakovost prehrane v šolskih jedilnicah.

možnost podnaslavljanja predavanj. Podnapise ponuja v 81 jezikih in med njimi je tudi slovenščina; vanjo je za zdaj prevedenih 79 predavanj. Pri vsem tem ne preseneča, da so se v britanskem časniku Guardian pred časom pošalili, da enega od predavateljev, SIRA KENA ROBINSONA, nekdanjega profesorja umetnosti na Univerzi Warwick, ki naj bi bil »po vsakogaršnjih merilih precej obkuren lik«, brez TED-a najverjetneje ne bi poznal nihče. A njegovo predavanje, kako lahko šola ubije ustvarjalnost pri otrocih, danes velja za eno najbolj priljubljenih v zgodovini TED-a.

Nekateri TED-u očitajo, da bi rad iz svojih predavateljev ustvaril zabavljake ali pa vsaj zvezdnike. Pri TED-u ne zanikajo, da skušajo predavanjem dodati zvezdniški pridih, a kot dodajajo, jim gre v bistvu za to, da se predavatelji na nastope čim bolj pripravijo, da so čim razumljivejši in hkrati tudi zanimivi za milijonsko poslušalstvo. Retorične sposob-

nosti in izkušnje predavateljev so seveda različne, a ne glede na to je že marsikateremu uspelo še tako resno ali duhamorno temo predstaviti tako, da je postala doživetje za oči in ušesa. Eden izmed teh vedno zanimivih govorcev je nedvomno švedski zdravnik in statistik DR. HANS ROSLING, ki kakor za šalo iz rokava stresa podatke o rasti svetovnega prebivalstva, pričakovani življenjski dobi ali umrljivosti otrok.

TED-IZACIJA

In kakšna predavanja so pravzaprav na voljo na TED-ovih dogodkih? Posvečajo se izredno široki paleti tem, od tehnologije do globalnih tem, od ekonomije do naravoslovja in od oblikovanja do zabave. V videoknjiznici jih nato razvrstijo po imenih predavateljev in temah, posebej pa so poudarjena najnovejša ter najbolj razpošiljana in gledana predavanja. Med tista z rekordnim ogledom že dlje časa sodi predavanje zdravnice DR. JILL BOLTE TAYLOR, ki je opisala, kako ji je to, da jo je zadela kap, presenetljivo omogočilo osebni vpogled v predmet njenega raziskovanja. Med najbolj priljubljenimi najdemo tudi denimo predavanje avtorice knjige *Jej, moli, ljubi* ELIZABETH GILBERT; nastopila je s tezo, da pri izjemno nadarjenih posameznikih morda ne gre za to, da bi »bili« geniji, ampak za to, da »imajo« genija, ki jih navdihuje od zunaj.

Ker predavanja segajo na tako različna področja, tisti, ki jih spremljajo redno, celoten projekt vidijo kot nekakšen podaljšek gimnazije, s katerim si lahko širijo obzorja ter spoznavajo nove zamisli in koncepte, za katere bi morda sicer slišali le po naključju. TED-ovi predavatelji se denimo sprašujejo, ali svetu vladajo algoritmi, ali bi bilo smiselno razmisliti o internetni policiji, ali je Fa-

cebook najvplivnejša država na svetu in ali nova tehnološka odkritja, kakršna so tista za izpopolnjevanje orožja, res prinašajo napredek. Ustanovitelj neprofitne spletne učilnice Khan Academy SALMAN KHAN je gledalcem denimo razložil, zakaj je začel delati kratke fimčke, ob gledanju katerih je mogoče doumeti še tako težavne pojme iz matematike, biologije, kemije in fizike. Profesor psihologije DR. PHILIP ZIMBARD je predaval, kako hitro lahko dobri ljudje postanejo slabi in zakaj bi se morali truditi za delovanje v dobro vseh. Podjetnik SETH GODIN je številne navdušil z ugotovitvijo, da se danes spet prebujajo plemena, v katera se povezujejo ljudje z enakimi idejami in vrednotami, to pa jim daje moč za spremembe. Kreativni direktor PAUL BENNETT se je razgovoril, kako lahko z dobrim oblikovanjem rešujemo majhne, univerzalne in pogosto spregledane težave. Publicistka MARY ROACH pa je v svoji zabavni pripovedi, ob kateri se je smejala vsa dvorana, predstavila deset trditev o znanstvenem raziskovanju orgazma.

Na TED-ovi spletni strani so na ogled le nekatera predavanja, vseh, ki so se doslej zvrstila pod to blagovno znamko, pa je bistveno več, še zlasti, odkar so zagnali specializirane dogodke, kot sta bila denimo TEDIndia in TEDWomen, ter serijo dogodkov z imenom TEDx, ki jih po licenci pripravljajo lokalne ekipe po vsem svetu, tudi v Sloveniji. MATEJ GOLOB, velik navdušenec nad TED-om, ki si je doslej na spletu ogledal že okoli 800 predavanj, se je ekipi TEDxLjubljana, ki poleg ekipe TEDxMaribor deluje pri nas, pridružil po našem prvem takšnem dogodku jeseni 2009 na Inštitutu Jožefa Stefana. Kot ugotavlja, se je projekt TEDx po vsem svetu razširil kakor po-

žar: »Lansko jesen, ko smo v Kinu Šiška pripravili doslej največji dogodek pri nas, so po vsem svetu našli že 1000 dogodkov TEDx. Letošnje pomlad jih je bilo že 2000.« Udeležba na teh dogodkih je, drugače kot velja za TED-ove »matične« konference, brezplačna, če vstopnina že je, pa je minimalna. Kot pravi Golob, stroške dogodkov krijejo s sponzorskimi prispevki, paziti morajo le, da niso iz tobačne ali orožarske industrije, saj TED sodelovanje z njimi zavrača. Naslednji dogodek bodo pripravili 20. novembra, ko bodo v okviru globalnega dogodka TEDxYouth tudi na ljubljanskem odru besedo dobili mladi.

NOVA RELIGIJA?

Vsesplošna priljubljenost TED-a je marsikoga spodbudila k razmišljanju, ali ni ta s svojimi zamislimi o zavzemanju za izboljšanje sveta nemara že prerasel v novodobno religijo. Takšne vzporednice je ponudilo tudi predavanje pisatelja in televizijskega producenta ALAINA DE BOTTONA na letošnji svetovni konferenci v Edinburgu, kjer je med drugim dejal, da bi se moral sekularizem več naučiti od religij in da bi moral znova odkriti tudi koncept pridige. Prav TED-ova predavanja bi lahko videli kot nekakšne novodobne pridige, zato ni presenetljivo, da je prvi mož TED-a Chris Anderson takoj po De Bottonovem predavanju iz občinstva dobil prav to vprašanje. Je torej TED nova religija? Anderson je pred polno dvorano odgovoril z odločnim ne.

Tisti, ki redno spremljajo projekt TED, njegovo bistvo vidijo zlasti v njegovi povezovalni naravnosti. Zanimivo je, da TED-ovi govorniki večinoma ne polemizirajo in ne izrekajo neargumentiranih kritik, temveč bolj opozarjajo na to, kaj vse še obstaja, zakaj je to lahko pozitivno in zakaj se novih odkritij ne bi smeli bati. Tako nas množica različnih mnenj, tudi tistih, s katerimi se morda ne strinjamo, združuje v zavedanju, da vsi živimo na istem planetu in da bi nam moralo biti vsaj zato vsaj malo mar za dogajanje okrog nas. ☺

NEKATERI SO BILI ČRNOGLEDI, DA BO TED Z BREZPLAČNO OBJAVO PREDAVANJ NA INTERNETU POCENI RAZPRODAL SVOJ INTELEKTUALNI KAPITAL, A VIDEOKNJIZNICA JE DOŽIVELA OBISK NESLUTENIH RAZSEŽNOSTI.

ŠTUDENSKI DOMOVI

Študenti še nikoli niso bivali tako udobno. Sodobni študentski domovi so malodane razkošni hoteli, kjer študentom niso na voljo le sobe s kuhinjo in kopalnico, pač pa tudi najrazličnejši skupni prostori, od študijskih sob, knjižnic, kinodvoran, pralnic, telovadnic, trgovin, restavracij, kavarn, barov do vrtov in teras za druženje in zabavo. Objekti oziroma celotna naselja so zasnovani tako, da uporabnikom omogočajo zasebnost, hkrati pa nenehno interakcijo. A še bolj kot elitni študentski domovi so v naprednih evropskih državah priljubljeni reciklirani, energetske varčni in nizkocenovni bivalniki. Predstavljamo nekaj arhitekturno najinovativnejših primerov, med drugim študentsko naselje, zgrajeno iz starih ladijskih zabojnikov, za ljubitelje arhitekturne zgodovine pa tudi študentski dom, ki ga je v petdesetih letih prejšnjega stoletja v ZDA projektiral znameniti finski arhitekt Alvar Aalto.

ŠTUDENSKO NASELJE V OLIMPIJSKI VASI

DRŽAVA: NEMČIJA, **KRAJ:** MÜNCHEN, **AVTOR:** WERNER WIRSING IN BIRO BOGEVISHS
LETO IZGRADNJE: 2009

V nekdanji olimpijski vasi v mestu München študenti bivajo že od leta 1972, ko so se iztekle poletne olimpijske igre. Med olimpijado so bila stanovanja za atlete in atletinje ločena: fantje so bivali v večnadstropnih terasastih hišah, dekleta v miniaturnih bungalovih, združenih v nize in med seboj ločenih z ozkimi prehodi. Po olimpijskih igrah so stanovanja sprva nameravali prodati, ker pa ni bilo dovolj povpraševanja, jih je v upravljanje prevzel študentski servis. Zaradi dotrajanosti bungalovov se je ta leta 2007 odločil, da jih skoraj vse podre (ohranili in prenovili so jih le 12) in zgradi na novo, pri čemer sta oblika in prostornina bungalovov ostali skoraj identični izvorniku, kakor si ga je bil zamislil arhitekt Werner Wirsing. Študentski servis je tedaj 91-letnega Wirsinga povabil, da je kot zunanji svetovalec sodeloval pri rekonstrukciji naselja. Z manjšimi spremembami so dosegli, da so na isti parceli namesto prvotnih 800 postavili kar 1026 dvoetažnih hišic, študenti pa so se vanje vselili jeseni 2009. Vsak študent ima na razpolago 20 kvadratnih metrov prostora. V pritličju vsake od hišic so kopalnica, kuhinjska niša z jedilnim kotom, omara in delovna miza, ki se tik pod nizkim, horizontalnim oknom razteza vzdolž celotne širine sobe. Ozko stopnišče vodi do galerije, kjer je spalnica in od koder je mogoče doseči šest kvadratnih metrov veliko strešno teraso. Poleg hišic so študentom na voljo še bar, diskoteka, študijska soba in filmski klub, olimpijski park in športna igrišča, v bližini naselja pa so še pošta, banka, kopirnica, cel kup trgovin, barov in restavracij z do študentov prijaznimi cenami. Posebnost naselja je, da lahko študenti fasade hišic prepleskajo sami, kot jim poželi srce. To možnost je Wirsing predvidel že pri izvornem projektu, ki ga je zasnoval z mislijo na študentsko gibanje leta 1968.

ŠTUDENSKI DOM TIETGEN

DRŽAVA: DANSKA
KRAJ: KØBENHAVN
AVTOR: LUNDGAARD & TRANBERG ARHITEKTI
LETO IZGRADNJE: 2006

Študentski dom Tietgenkollegiet v danskem glavnem mestu København so poimenovali po danskem finančniku C. F. Tietgenu, uradno pa so ga odprli maja 2007. Danski arhitekti iz biroja Lundgaard & Tranberg so navdih za krožno zasnovano objekta dobili pri tradicionalni arhitekturi južne Kitajske, za katero so značilne vaške skupnosti z individualnimi bivalnimi enotami in skupnimi prostori za druženje in dnevna opravila, kot sta kuhanje in pranje perila. Celoten koncept študentskega doma je usmerjen k spodbujanju osebnega in družbenega razvoja uporabnikov. H krepitvi skupnosti izdatno pripomore notranje dvorišče, okrog katerega so razvrščeni skupni prostori. Avtorji so za izvirno zamisel upravičeno prejeli ugledno evropsko arhitekturno nagrado RIBA. Šestnadstropni objekt je s petimi vertikalnimi linijami vizualno in tudi funkcionalno ločen na posamezne sektorje, vertikalne linije pa so uporabljene tudi kot prehod iz zunanega prostora na osrednje dvorišče in v posamezna nadstropja. Dom ima 360 sob, ki merijo od 26 do 33 kvadratnih metrov, opremljene so s kopalnicami, desetina pa jih je namenjena tujim študentom na izmenjavi. V vsakem od šestih nadstropij je po pet popolnoma opremljenih skupnih kuhinj, jedilnic, dnevnih sob in shramb, ki si jih deli po 12 študentov. Poleg tega so v pritličju objekta na voljo še številni drugi skupni prostori, od pralnice, kavarne, študijskih in računalniških sob, delavnic, glasbene sobe do sobe za druženje in zabavo. Na voljo so tudi parkirišča za avtomobile in motorje ter kolesarnica. Skupne kuhinje, veže in terase so obrnjene proti osrednjemu dvorišču, kar uporabnikom omogoča tesnejšo povezanost. V najemnino je vključena internetna povezava in brezplačno telefoniranje znotraj objekta. Dom upravlja fundacija Tietgenkollegiet, ki so jo leta 2001 ustanovili z donacijo fundacije Nordea Denmark. Zaradi izjemnega zanimanja strokovne in laične javnosti so leta 2007 uvedli organizirane ogledne študentskega doma, ki pa niso prav poceni, saj je za uro sprehoda skozi prostore treba odšteti 500 danskih kron ali dobrih 67 evrov.

ŠTUDENSKI DOM POLJANE

DRŽAVA: SLOVENIJA
KRAJ: LJUBLJANA
AVTOR: BEVK PEROVIČ ARHITEKTI
LETO IZGRADNJE: 2006

MIRAN KAMBIČ

MIRAN KAMBIČ

Študentski dom na Poljanski cesti v središču Ljubljane je eden najlepših in arhitekturno najzanimivejših študentskih domov pri nas, to potrjuje tudi Plečnikova nagrada, ki sta jo prejela avtorja zasnove, arhitekta Matija Bevk in Vasa J. Perović iz ljubljanskega biroja Bevk Perović arhitekti. Po mnenju žirije sta z inovativnimi in duhovitimi projektantskimi rešitvami, uporabo materialov in izvedbo detajlov postavila nova merila pri načrtovanju objektov, namenjenih izobraževanju. Študentski dom ima 13.000 kvadratnih metrov uporabnih površin in 56 bivalnih enot, ob polni zasedenosti pa v njem biva 224 študentov. Deli se na bloka A in B. Sprednje pročelje bloka A gleda na Poljansko cesto in park z drevoredom, blok B pa je oddaljen le sto metrov od Ljubljane in ima čudovit razgled na Kamniško-Savinjske Alpe. Oba bloka v pritličju združujeta dva prehoda, v sredini pa je atrij s klopmi in z okrasnim drevoredom. V pritličju so študijska soba s 16 mizami, loža za dežurnega, soba za dnevno druženje, soba na namizni tenis, pralnica, TV-soba in kolesarnica. V domu je tudi fitness, v kletni etaži pa parkirna hiša z dvema enotama. V vsakem nadstropju bloka je osem bivalnih enot oziroma apartmajev za po štiri osebe, vsako od enot pa sestavljajo hodnik, sobi, kopalnica, ločen WC, kuhinja in balkona. Študentske spalnice, obrnjene proti cesti, so skrite za nizom zložljivih aluminijastih panelov, ki so preluknjani, da v prostore spuščajo svetlobo, hkrati pa varujejo zasebnost stanovalcev pred uličnim hrupom. Notranjost doma je v rumeni barvi, steklene površine krasijo rumene pike. V bližini doma so Medicinska fakulteta, Zdravstvena fakulteta, Fakulteta za šport, Pravna fakulteta in Teološka fakulteta, pa tudi ogromno ponudnikov kosil in malic za študentske bone, kar pride prav vsem tistim študentom, ki se jim ne ljubi kuhati. Ravno zaradi vrhunskih bivalnih razmer je povpraševanje po Študentskem domu Poljane že od jeseni 2006, ko so se vanj vselili prvi študenti, izjemno, in to čeprav je cena v primerjavi z drugimi 27 domovi v Ljubljani višja.

"Svet je lep, ko se razumemo."

Ugodnosti za naše tečajnike:

darilo ob 15-letnici:
15 ur konverzacije*

knjižnica in bralna značka z nagradami

brezplačen Cambridge izpit Movers ali Flyers**

družabni večeri z domačimi in tujimi gosti

1x skoraj brezplačne poletne počitnice***

ugodnejše cene ob zgodnjem vpisu****

☎ 080 21 60

Mint International House
jezikovni center • www.mint.si

* vsi slušatelji v semestrskih tečajih Jesen 2011 se boste lahko brezplačno udeležili dodatnih 15 šolskih ur konverzacije z rojenim govornikom angleškega jezika ** za otroke, ki v naših celoletnih tečajih dosežejo ustrezno raven *** za otroke, ki obiskujejo naše celoletne tečaje **** velja do 31. avgusta 2011

ŠTUDENSKI DOM SMARTIES

DRŽAVA: NIZOZEMSKA
KRAJ: UTRECHT
AVTOR: MARLIES ROHMER ARHITEKTI
LETO IZGRADNJE: 2008

Študentski blok Smarties, ki se ga je zaradi pisane fasade prijelo tudi ime Hiša konfeti, je samo eden od številnih objektov kampusa Univerze v Utrechtu. Urbanistično ureditev območja so si zamislili v slovitom nizozemskem biroju OMA arhitekta Rema Koolhaasa, Smarties pa so projektirali arhitekti biroja Marlies Rohmer. V bloku je 380 študentskih sob, mnoge od njih zasedajo tuji študenti z vseh koncev sveta. Stavba stoji na štirih velikanskih betonskih stebrih, ki tvorijo ogromno nogo, pod katero je prostor za urbano druženje. Na glavni nosilni konstrukciji počiva barvita gmota. Stavba ima kar 20-metrski napušč, obsega skoraj 20.000 kvadratnih metrov uporabnih površin, stroški gradnje pa so znašali 12,4 milijona evrov.

Vabi na izobraževanje,

ki bo potekalo v času,

od 23. septembra do 19. novembra 2011

v predavalnici AMZS, Dunajska cesta 128, Ljubljana

Uresničite svoje sanje in postanite DAVČNI SVETOVALEC.

Izobraževanje je namenjeno bodočim davčnim svetovalcem kot priprava na izpit, davčnim svetovalcem kot osvežitev znanja, direktorjem, finančnim direktorjem, zaposlenim v državni upravi, računovodjem in vsem tistim, ki želijo v dveh mesecih nadgraditi poznavanje slovenske davčne zakonodaje.

Akademija je vaša priložnost, da osvojite specifična znanja vodilnih strokovnjakov v Sloveniji.

S praktičnimi nasveti in predstavitvijo primerov boste spoznali prednosti in slabosti poklica, ki v tujini velja za enega izmed najbolj zahtevnih in spoštovanih. Mag. Ivan Simič, ki je zadnjih pet let (od 2006 do 2010) po izboru uporabnikov spletnega portala Tax-fin-lex razglašen za »najuglednejšega davčnega strokovnjaka v Sloveniji«, vam bo na podlagi lastne, več kot dvajsetletne prakse bodisi kot davčni svetovalac ali generalni direktor Davčne uprave Republike Slovenije poskušal podrobno predstaviti poklic davčnega svetovalca ter vam poskušal odgovoriti na vprašanje, ki je za mnoge skrivnost, to pa je:

Kako uspeti v tem poklicu?

URNIK

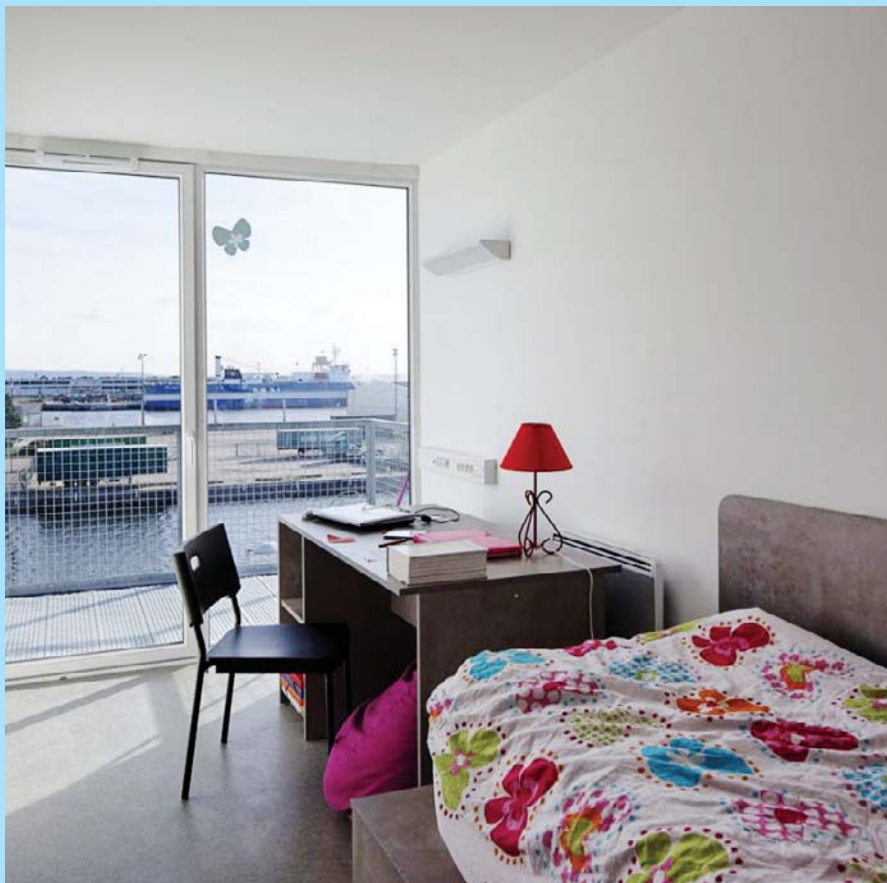
DATUM	PREDMET	PREDAVATELJ	UR
23.9.11	Vloga in pomen davčnega svetovanja	mag. Ivan Simič	2
23.9.11	Organizacija davčne uprave	mag. Drago Lopret	2
24.9.11	Ugotavljanje kapitalske ustreznosti	dr. Jožko Peterlin	2
24.9.11	Računovodstvo stroškov	dr. Marko Hočevar	2
30.9.11	Pravna ureditev gospodarskih družb	dr. Peter Grilc	4
1.10.11	Davčni postopek	mag. Ivan Simič	4
7.10.11	Obdavčitev pravnih oseb	Tanja Kaltnekar	4
8.10.11	Obdavčitev fizičnih oseb	dr. Aleš Kobal	4
14.10.11	Računovodstvo javnih zavodov	dr. Tatjana Horvat	2
14.10.11	Obdavčitev nepremičnin in daril	Božena Macarol	2
15.10.11	Mednarodno obdavčenje	mag. Petra Istenič	4
11.11.11	Poslovanje samostojnih podjetnikov posameznikov	Dunja Verbajs	2
11.11.11	Davčna sodna praksa	mag. Ivan Simič	2
12.11.11	Zahtevnejši primeri DDV in njihov davčni nadzor	ddr. Marian Wakounig	2
12.11.11	Strategija davčnih uprav EU pri zatiranju davčnih utaj	ddr. Marian Wakounig	2
18.11.11	Davek na dodano vrednost	Nevenka Simič Mičunović	4
19.11.11	Vpliv vodenja zalog na davčno osnovo	Tomaž Glažar, spec. podj.	2
19.11.11	Prednosti in slabosti poslovanja v davčno ugodnih območjih	mag. Ivan Simič	2
19.11.11	Podelitev potrdil o zaključku izobraževanja	mag. Ivan Simič	
SKUPAJ:			48

Informacije in prijave :

www.dizi.org

ŠTUDENSKO NASELJE CITÉ A DOCKS

DRŽAVA: FRANCIJA
 KRAJ: LE HAVRE
 AVTOR: CATTANI ARHITEKTI
 LETO IZGRADNJE: 2010

Kontejnersko študentsko naselje v francoskem pristaniškem mestu Le Havre, ki so ga zasnovali v biroju Cattani arhitekti, je zanimiv in poučen primer, kako mladim zagotoviti fleksibilne in hkrati poceni bivalne prostore. Naselje stotih stanovanj, vsako meri 24 kvadratnih metrov, je sestavljeno iz starih ladijskih zabojnikov, med seboj povezanih s kovinsko konstrukcijo in zloženih v štirietažne stolpiče. Kovinska konstrukcija ne zagotavlja zgolj stabilnosti, temveč so arhitekti z njo ustvarili tudi dodatne poti, terase in balkone. Zabojniki so drug na drugega naloženi tako, da uporabnikom zagotavljajo čim več občutka svobode in čim manj utesnjenosti. Vsi apartmaji so obrnjeni na notranji vrt, obe zunanji steni modulov pa sta stekleni, da v prostore pride čim več naravne svetlobe in da imajo uporabniki optimalen razgled. Projektanti so poskrbeli za učinkovito toplotno in zvočno izolacijo, zabojnike pa so obdali z gumo, da so ublažili vibracije. Zunanja fasada je pobarvana v kovinsko sivo, notranjost je v celoti bela, opremljena z lesenim pohištvom. Vsako od stanovanj ima spalnico, kuhinjo, kopalnico in brezplačno brezžično internetno povezavo. »Bistvo kontejnerske arhitekture je težnja po enostavnosti, saj že v izhodišču omogoča poenostavitve najrazličnejših problemov, ki jih je mogoče rešiti zgolj s skladanjem in z razporejanjem osnovnih prostorskih enot,« je nad takšno gradnjo navdušen arhitekt prof. Janez Koželj. »Kontejnerska arhitektura je že sama po sebi arhitektura, saj že njena osnovna enota izpolnjuje vse nujne in potrebne zahteve po varnosti, zavetju, trdnosti, uporabnosti za različne namene, tako da nam namesto navadno zapletenega procesa projektiranja preostane zgolj premislek, kako zabojnike zložiti glede na obseg, namen in lokacijo, kje jih odpreti, kako jih opremiti glede na specifične funkcionalne zahteve in kako jih pobarvati. Kontejnerska arhitektura je vsekakor tudi trajnostna, saj upošteva načelo zmanjšaj, ponovno uporabi in presnovi. Njeno geslo je stori več z manj.« Prednost stavbe iz zabojnikov je, da se hitro postavi in hitro razdre, pripelje in prepelje, lahko pa se tudi skladišči na zalogo. »Za kontejnersko arhitekturo je posebej značilno, da nosi jasno prepoznavno sporočilo in močno vrednostno konotacijo o napredni, prožni, odprti družbi, o prostoru, ki se ves čas spreminja, o uporabniku brez predsodkov, o inovativnem arhitektu in spretnem oblikovalcu ter o raziskovalni naravi arhitekture.« Naselje v Le Havru je samo eno od številnih kontejnerskih naselij, zgrajenih v zadnjih letih. Taka gradnja študentskih domov, stanovanj za mlade družine, vrtcev, šol, mladinskih centrov in drugih stavb se je uveljavila zlasti na Nizozemskem, pa tudi v ZDA, Kanadi, Angliji in Španiji, v Sloveniji pa ni posebej zaželeno. »Ovirajo jo neinventivna politika, administrativne ovire in birokratski zadržki, pa tudi predsodki javnosti, splošen odpor do eksperimenta, neizobraženi naročniki in konec koncev upogljivi oblikovalci. Koliko je kontejnerska arhitektura razširjena, je po mojem zanesljiv kazalec tehnološke razvitosti družbe, njene naklonjenosti praktičnim, pragmatičnim, inovativnim rešitvam,« meni Koželj.

Doživite svetovno dediščino le korak od vas!

61

V parku Škocjanske jame vas vabimo na:

- ogled edinstvenih Škocjanskih Jam, ki so že od leta 1986 vpisane v Seznam svetovne kulturne in naravne dediščine pri UNESCO, od leta 1999 kot prvo podzemno mokrišče na svetu v Ramsarsko konvencijo. Od leta 2004 pa kot Biosferno območje Kras tudi v program MAB (človek in biosfera).
- NOVO!-ogled Mahorčičeve in Mariničeve jame ter Male doline in Velike doline: gre za prvi del jamskega sistema, kjer se vidi tudi prvi ponor Reke v jamo in je po 46 letih ponovno odprt za obiskovalce.
- ogled etnološke krasoslovne zbirke ter biološke in arheološke zbirke.
- sprehod po označeni učni poti, ki je še posebej primerna za družine. Za šolske skupine, za organizirane in najavljene skupine je mogoče tudi vodenje po učni poti, ki je podobno »terenskemu pouku z delovnimi listi«.
- v parku se lahko ustavite le na krajšem obisku ali pa se odločite za večdnevno bivanje in ogled pestrega porečja Reke.

Informacije in rezervacije: T:05/708 21 10, F: 05/708 21 11;
Rezervacije: T: 05/708 21 04, F: 05/708 21 05,
E: psj.info@psj.gov.si;

Geo.koordinate: Lat. N 45° 39'47" Long. E 13° 59'22"
Park Škocjanske jame, Slovenija, Škocjan 2, 6215 Divača
www.park-skocjanske-jame.si

Park Škocjanske jame,
Slovenija

UNIVERZA V NOVI GORICI

Z MISLIJO NA PRIHODNOST / USTVARI SVOJ
Fakulteta za humanistiko Visoka šola
POGLED NA SVET / NA STIČIŠČU TEHNOLOGIJ
za umetnost Poslovno-tehniška fakulteta
IN PODJETNIŠTVA / OD ATOMOV DO GALAKSIJ /
Fakulteta za aplikativno naravoslovje
ČISTO OKOLJE IN ZNANJE, PRAVICI VSEH
Fakulteta za znanosti o okolju
GENERACIJ / Z ZNANJEM DO KAKOVOSTI /
Visoka šola za vinogradništvo in vinarstvo
NOVI IZZIVI ZNANOSTI
Fakulteta za podiplomski študij

Tvoja prihodnost je v tvojih rokah!

T: (05) 331 52 34

www.ung.si

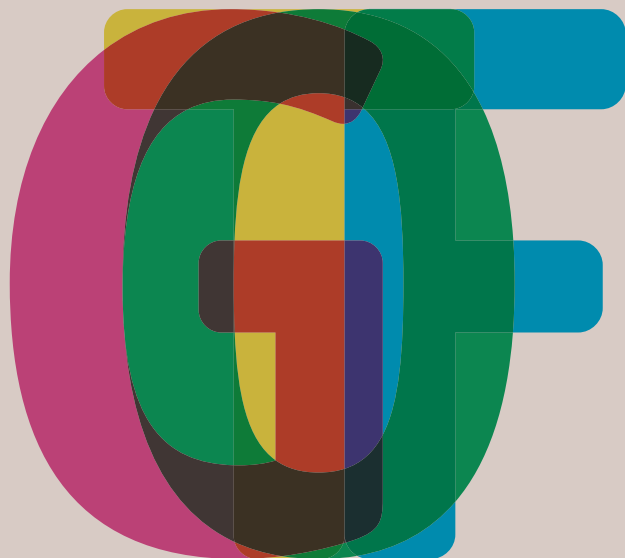
studentska.pisarna@ung.si

ŠTUDENSKO NASELJE SPACEBOX

DRŽAVA: NIZOZEMSKA
KRAJ: UTRECHT
AVTOR: MART DE JONG
LETO IZGRADNJE: 2004

Modularno študentsko naselje Spacebox v univerzitetnem mestu Utrecht je eno od devetih takšnih naselij na Nizozemskem. Prefabricirane module je zasnoval Mart de Jong iz arhitekturnega studia De Vijf, izdelali pa so jih v podjetju Holland Composites Industrials. Vsak modul meri 18 kvadratnih metrov, ima spalnico, kuhinjo, prho in WC, na vsaki strani boksa pa je veliko okno, ki omogoča naravno prezračevanje in vstop dnevne svetlobe. Univerza v Utrechtu je na območju kampusa postavila 234 enot, poleg študentov pa v njih bivajo tudi ključni delavci univerze in mladi raziskovalci. Uporabnikom naselja so na razpolago še skupna pralnica, kavarna, športna dvorana, prostor za druženje, parkirišče za avtomobile in shramba za kolesa. Ključna prednost sistema Spacebox je, da omogoča hitro, poceni gradnjo in veliko oblikovalske svobode. Posamezne enote je mogoče združevati vertikalno ali horizontalno, v katerikoli zeleni kombinaciji, izdelati jih je mogoče v katerikoli barvi, notranjost pa je mogoče opremiti po željah naročnika. Moduli so izdelani na ključ v tovarni, nato pa sestavljeni na terenu in pritrjeni na betonski podstavek. Na dan jih lahko izdelajo in postavijo deset, njihova življenjska doba pa je od 30 do 60 let, odvisno od specifikacije. Zamisel o oblikovanju začasnih, prefabriciranih enostanovanjskih enot se je porodila jeseni 2002, ko se je pomanjkanje študentskih stanovanj na Nizozemskem sprevrglo v politični problem. V Utrechtu se je na razpis za stanovanja prijavilo 7000 študentov, povprečna čakalna doba pa je bila dve leti in pol, v Amsterdamu celo štiri leta. V studiu De Vijf so zato pripravili grobo skico modula, jo predstavili več stanovanjskim skupnostim v državi in takoj naleteli na pozitiven odziv. Danes je na različnih lokacijah na Nizozemskem postavljenih že približno tisoč modulov. Prednost modularne gradnje ni le v tem, da je poceni, pač pa tudi, da omogoča mobilnost. To je nujno, saj nizozemska prostorska zakonodaja določa, da so takšna začasna bivališča na gradbeni parceli lahko postavljena največ pet let. Oblikovalci so bili zato prisiljeni razviti sistem, ki omogoča enostavno sestavo in nato tudi razstavitev in selitev. Tako je vseh 234 enot v Utrechtu mogoče prestaviti na drugo lokacijo v pičlih treh tednih. Poleg tega je takšna gradnja zaradi uporabe učinkovitih materialov tudi energetsko varčna, saj posamezna enota celo v najbolj mrzlih zimskih mesecih porabi le 18 kW električne energije na dan.

DR Tekstilstvo, grafika in tekstilno oblikovanje

MAG Grafične in interaktivne komunikacije
MAG Načrtovanje tekstilij in oblačil
MAG Oblikovanje tekstilij in oblačil

UN Grafične in interaktivne komunikacije
UN Načrtovanje tekstilij in oblačil
UN Oblikovanje tekstilij in oblačil

VS Grafična in medijska tehnika
VS Proizvodnja tekstilij in oblačil

Oddelek za tekstilstvo

Snežniška 5, Ljubljana
www.vpsi.se

za modno oblikovanje, grafiko in tekstilstvo
prijava za vpis programov 2. in 3. stopnje do 1. 9. 2011

Univerza v Ljubljani
Naravoslovnotehniška fakulteta

ŠTUDENSKI DOM SIMMONS HALL

DRŽAVA: ZDA
KRAJ: CAMBRIDGE, MASSACHUSETTS
AVTOR: STEVEN HOLL ARHITEKTI
LETO IZGRADNJE: 2002

Večkrat nagrajani študentski dom Simmons Hall spada k sloviti ameriški fakulteti MIT (Massachusetts Institute of Technology), ki je bila ustanovljena leta 1861 in je v svoji zgodovini proizvedla kar 57 Nobelovih nagradencev. Ta ogromni, skoraj 118 metrov dolgi in deset etaž visoki objekt, ki obsega 18.100 kvadratnih metrov bruto površin, je zasnoval newyorški arhitekt Steven Holl v sodelovanju z lokalnim bostonskim arhitekturnim birojem Perry Dean Rogers & Partners. V objektu je prostora za 350 dodiplomskih študentov, ki so jim na razpolago vse udobnosti sodobnega življenja, od računalniškega laboratorija, študijskih in glasbenih sob, sob za druženje, pralnice, kuhinjskih niš, barov, dvorane za fitness, telovadnice do kinodvorane s kar 125 sedeži. Stavba ima več kot tri tisoč oken, ki niso namenjena le dotoku dnevne svetlobe, ampak jih je dejansko mogoče odpreti in na naraven način prezračiti enoposteljne sobe. Okna so potisnjena v globino, ker to v poletnih mesecih preprečuje pretirano segrevanje notranjosti, pa tudi, ker je to arhitektu omogočilo igranje z barvami na fasadi. V stavbo je nameščen inovativen nizkoenergijski prezračevalni sistem, kar skupaj z okni zadošča, da ni potrebe po klimatskih napravah. Zaradi zanimive luknjičaste fasade se je stavbe prijel vzdevek Prostorski vafelj. Holl naj bi se bil koncepta porozne fasade domislil nekega jutra med prhanjem, ko je v rokah držal kopalniško gobico. Ugotovil je, da ta vase vsrka nekajkrat toliko vode, kot je njena prostornina, pa kljub temu ohrani enak videz. Zunanost stavbe je po obliki dokaj toga, notranjost pa presenetljivo organska. Dokaj široki hodniki, ki povezujejo študentske sobe, so namenjeni interakciji in spodbujanju dialoga med stanovalci. Prav zaradi številnih skupnih prostorov je ta stavba odlična alternativa novodobni politični apatiji in osebni izolaciji, so aprila 2003 zapisali v ugledni arhitekturni reviji Domus.

Vas vabi, da se vpišete v program

Visokošolski strokovni študijski program Računovodstva

(naziv: diplomirani ekonomist/ekonomistka)

Informacije na: 059 090 960 ali www.vsr.si

IPR

inštitut za poslovno računovodstvo pri VŠR

PRIDOBITE SI CERTIFIKATE:

CERTIFICIRANI POSLOVODNI RAČUNOVODJA – CPR
CERTIFICIRANI RAČUNOVODJA - IAB

CIMA

cPr

BOLONJSKI MAGISTRSKI PROGRAMI:

- Bančni in finančni management
- Denar in finance
- Ekonomija
- Management
- Management in ekonomika v zdravstvenem varstvu
- Management v športu
- Mednarodno poslovanje
- Podjetništvo
- Poslovna informatika
- Poslovna logistika
- Poslovanje in organizacija
- Računovodstvo in revizija
- Trženje
- Turizem

Univerza v Ljubljani
EKONOMSKA FAKULTETA

VPIS **19. september 2011**
WWW.EF.UNI-LJ.SI/PODIPLOMSKO
TUDI V ANGLEŠKEM JEZIKU

www.pravapot.com
IGRAJ IN ZADENI
BREZPLAČNO IZOBRAŽEVANJE

DO CILJA:
PODDIPLOMSKI ŠTUDIJSKI PROGRAMI
EKONOMSKE FAKULTETE

PRAVA POT

EFMD
EQUIS
ACCREDITED

AACSB
ACCREDITED

**ČAS - Zasebna šola za varnostno
izobraževanje d.o.o.**
www.varnostnoizobrazevanje-cas.si

ČAS – Zasebna šola za varnostno izobraževanje d.o.o. v Ljubljani vabi k vpisu v javno veljavni program izobraževanja V. stopnje za odrasle za

TEHNIKA/TEHNICO VAROVANJA

Vpisni pogoji: končana osnovna, srednja strokovna, poklicna ali druga šola in nedokončana šola po posebnem programu

Pričetek izobraževanja: 1. oktober 2011

Trajanje izobraževanja: dve leti, zelo prizadevni slušatelji pa lahko zaključijo izobraževanje v letu in pol

Pomembno: sofinanciranje šolnin s strani javnega sklada Republike Slovenije

Informacije: tel: 059/036 350, e-mail: info-cas@t-2.net

VPIS ŽE POTEKA!

ŠTUDENSKI DOM BAKER HOUSE

DRŽAVA: ZDA
KRAJ: CAMBRIDGE, MASSACHUSETTS
AVTOR: ALVAR AALTO
LETO IZGRADNJE: 1948

Študentski dom Baker House na območju fakultete MIT je bil zgrajen v petdesetih letih prejšnjega stoletja po zamisli znamenitega finskega arhitekta Alvarja Aalta. Objekt so poimenovali po Everettu Mooru Bakerju, nekdanjem dekanu, ki je umrl leta 1950 v letalski nesreči. Prijetno domača opečnata stavba z lesenimi okenskimi okviri spominja na nizozemsko gradnjo iz začetka 20. stoletja. Ukrivljenost stavbe varuje njene uporabnike pred prometno cesto ob reki Charles. Okna so na ulico obrnjena pod kotom, da v notranjost seže čim manj uličnega hrupa, hkrati pa še vedno omogočajo odličen razgled na reko. Stopnišče je odprto, da ponuja neoviran pogled skozi stavbo, kar študente še dodatno spodbuja k neformalni interakciji. Prav ukrivljena forma daje stavbi poseben pečat, saj je v vsakem nadstropju 43 sob v 22 različnih oblikah, zaradi česar je bilo treba oblikovati pohištvo po meri. Baker House so od leta 1948 že večkrat obsežno prenovili, med drugim so zamenjali vsa okna, dostop v stavbo in gibanje po njej pa so prilagodili invalidskim vozičkom. Gre za prvo stavbo iz Aaltovega opečnatega obdobja. Za rdečo opečnato fasado se je odločil, ker simbolizira tradicijo elitnih (Ivy League) ameriških univerz. Po vrnitvi v domovino je opeko uporabil na številnih drugih znamenitih objektih na Finskem, med drugim na svoji poletni eksperimentalni hiši v kraju Muuratsalo.

ŠTUDENTSKO NASELJE QUBIC

DRŽAVA: NIZOZEMSKA
KRAJ: AMSTERDAM
AVTOR: HVDN ARHITEKTI
LETO IZGRADNJE: 2005

Študentsko naselje Qubic, ki so ga na območju nekdanjega пристanišča zahodno od središča Amsterdama postavili v pičem letu dni, je bilo sprva mišljeno kot začasno, a vse kaže, da bo postalo trajno. Poleg 715 kontejnerskih študentskih bivalnih enot obsega še v socialna stanovanja predelan bivši azilni dom, ateljeje za umetnike, številne restavracije in bare, pa tudi ladjo, predelano v študentske sobe. Ob polni zasedenosti v njem biva kar tisoč študentov. Prefabricirani boksi, ki so jih oblikovali v biroju HVDN arhitekti in merijo 27 kvadratnih metrov, imajo kuhinjo, kopalnico in WC, naloženi pa so tako, da imajo uporabniki tudi verande. Šest različnih fasad v šestih različnih barvah omogoča najrazličnejše kombinacije, tako da naselje deluje izjemno živahno.

zagrebačka
škola ekonomije
i managementa
zagreb school
of economics
and management

Študirajte v angleščini in se vključite v mednarodno izmenjavo na več kot 80 univerzah po svetu.

Study in English and experience international exchange at more than 80 universities around the world.

Podiplomski program MBA

Trajanje 1 leto, 60 ECTS

Specializacija: Upravljanje, Trženje, Finance in bančništvo, Računovodstvo in revizija, Finance in računovodstvo, Kvantitativne finance, Upravljanje človeških virov, Upravljanje informacijskih sistemov, Splošni program MBA

Prijavite se na spletni strani www.zsem.hr ali <http://mba.zsem.hr>

M.A. iz ekonomije

Trajanje 2 leti, 120 ECTS

Prijavite se na spletni strani <http://econ.zsem.hr>

Izvršno izobraževanje

Poklicno in vseživljenjsko izobraževanje

Prijavite se na spletni strani <http://exed.zsem.hr>

Graduate MBA program

Lasting 1 year, 60 ECTS

Specialization: Management, Marketing, Finance and Banking, Accounting and Audit, Finance and accounting, Quantitative finance, Human resource management, Information system management, General MBA program

Apply online at www.zsem.hr and <http://mba.zsem.hr>

Master of Arts in Economics

Lasting 2 years, 120 ECTS

Apply online at <http://econ.zsem.hr>

Executive Education

Professional and permanent education

Apply online at <http://exed.zsem.hr>

DOBA Fakulteta
Z etičnimi načeli sooblikujemo prihodnost

Znanje in kompetence za uresničevanje drznih idej.

Edinstveni online podiplomski magistrski programi na Doba Fakulteti:

- **Mednarodno poslovanje**
- **Organiziranje in menedžment socialnih dejavnosti**
- **Menedžment vseživljenjskega izobraževanja**

Interdisciplinarni magistrski programi so odlična priložnost za vse, ki bi radi razvili menedžerske spretnosti in kompetence za vodenje inovacijskih procesov, mreženje in poglobljeno organiziranje

Osebnostno svetovanje 1. septembra na sedežu Dobe in v vseh študijskih središčih, ter online na www.fakulteta.doba.si. E-študij lahko sedaj brezplačno preizkusite že pred vpisom.

DOBA
Fakulteta
za uporabne poslovne in
družbene študije Maribor

Prešernova 1, Maribor,
fakulteta@doba.si; tel. 02 228 38 90
www.fakulteta.doba.si

MLADO PODJETJE ZA IZOBRAŽEVANJE ODRASLIH V CELJU **NaPoK d.o.o.**

Pri nas lahko s programom **NACIONALNIH POKLICNIH KVALIFIKACIJ** pridobite javno veljavno listino – certifikat za:

- posrednik / posrednica nepremičnin
- računovodja / računovodkinja
- knjigovodja / knjigovodkinja
- socialni oskrbovalec / socialna oskrbovalka
- čistilec / čistilka
- hišnik / hišnica
- izvajalec / izvajalka zidanja in ometavanja
- izvajalec / izvajalka betonskih del
- podopolagalec / podopolagalka

Za pridobitev vseh NPK nudimo tudi priprave!

Organiziramo in izvajamo tečaje za:

- strojnike gradbene mehanizacije
- viličariste
- žerjaviste
- tesarje
- polagalce suhomontažnih oblog in sten-knauf

Organiziramo in izvajamo **začetne** in **nadaljevalne tečaje nemškega in angleškega jezika**

INFO: Zdenka KRAČUN 041 513 975; e-naslov: napok.zdenka@gmail.com.

Ali se oglasite na naslovu NaPok, Lava 5, Celje. Za Ingradovo poslovno stavbo.

OPTIKA MESEC

OČESNA AMBULANTA

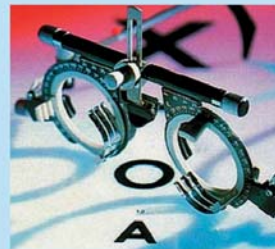
C. m. Tita 31, SI-4270 JESENICE

Tel. & fax: ++386 (0)4 583 26 63

www.optika-mesec.com

OPTIKA
korekcijska očala
mehke in poltrde kontaktne leče
tekočine za vzdrževanje
kontaktne leče
pripomočki za slabovidne

OČESNA AMBULANTA
optometrijski pregledi
okulistični pregledi
predpis kontaktne leče in kontrolni
pregledi

OPTIKA SONCE
modna sončna očala
športna sončna očala
sončna očala
z dioptrijo

Šolski center Novo mesto
Višja strokovna šola
Šegova ulica 112, 8000 Novo mesto

Informacije:
07/393 21 82
vss.nm@guest.arnes.si

Postani inženir/inženirka

VPIS V VIŠJEŠOLSKE ŠTUDIJSKE PROGRAME:

redni, izredni, študij na daljavo

www.ecnm.si

- ▶ **STROJNIŠTVO**
- ▶ **ELEKTRONIKA**
- ▶ **VARSTVO OKOLJA IN KOMUNALA**
- ▶ **LOGISTIČNO INŽENIRSTVO**
- ▶ **INFORMATIKA**
- ▶ **LESARSTVO**
- ▶ **KOZMETIKA**